

Sygn. akt II Ka 539/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2022 r.

sprawy **A. Ł.**

oskarżonego z art. 284§3 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 15 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 1084/21

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. stwierdza, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 539/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 15 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 1084/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na jego treść, wynikający z błędnego uznania, iż oskarżonego A. Ł. swoim zachowaniem, polegającym na przywłaszczeniu mienia w postaci hydroforu wraz z instalacją hydrauliczną poprzez jego zdemontowanie, w sytuacji, gdy hydrofor ten stał się częścią składową budynku, stanowiącego własność M. P., nie popełnił przestępstwa z art. 284 § 3 kk w sytuacji, gdy oskarżony A. Ł. powinien i mógł przypuszczać, że podłączenie hydroforu do instalacji budynku powoduje, iż staje się on częścią składową budynku, a tym samym przynależy do właściciela budynku, co w rezultacie skutkowało wydaniem niesłusznego orzeczenia uniewinniającego A. Ł.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	<p>W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na nieprawidłową konstrukcję zarzutu, w której skarżący, podnosząc werbalnie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, zarzuca sądowi, że błędnie „uznał, że oskarżony dokonując przywłaszczenia mienia, nie popełnił przestępstwa z art. 284 kk”, co może wskazywać,</p>	

że zdaniem skarżącego Sąd ustalił, że oskarżony dopuścił się przywłaszczenia, ale błędnie uznał, że nie wypełnia to znamion, określonych we wskazanym przepisie. Byłby to raczej zarzut obrazy prawa materialnego poprzez niezastosowanie określonego przepisu mimo prawidłowych ustaleń faktycznych (że oskarżony przywłaszczył mienie). Dopiero w uzasadnieniu apelacji podnosi, że oskarżony nie wypełnił materialnego substratu przestępstwa w części dot. społecznej szkodliwości czynu w stopniu wyższym niż znikomy (art. 1 §2 kk), nadto że należało rozważyć warunkowe umorzenie postępowania lub działanie w warunkach usprawiedliwionego błędu co do prawa - art. 30 kk, co już znamion przestępstwa nie dekompletuje – ale zarzutu w tym zakresie nie sformułował. Jednocześnie z treści uzasadnienia apelacji wynika, że rzeczywiście skarżący podnosi zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, jednakże nie w zakresie popełnienia przestępstwa, ale w zakresie ustalenia istnienia określonego zamiaru/umyślności działania oskarżonego („najistotniejszym było błędne uznanie Sądu I instancji, iż nie nastąpił zamiar włączenia cudzej rzeczy do swego majątku” – str. 2 apelacji).

Ustaleń tych nie mógł wzruszyć zarzut apelacji oskarżyciela publicznego, a zwłaszcza ustalenia, postulowane jako prawidłowe. Skarżący podnosił bowiem, że prawidłowe ustalenia sądu powinny polegać na stwierdzeniu, że oskarżony powinien i mógł przypuszczać, że podłączenie hydroforu jako rzeczy ruchomej do instalacji budynku spowoduje,

że stanie się on częścią składową nieruchomości. Przepięstwo z art. 284 kk moze być popełnione wyłącznie umyślnie, z zamiarem kierunkowym. Ustalenie (za postulatem apelacji oskarżyciela), że oskarżony powinien i mógł przypuszczać, że zabierana rzecz nie jest już jego własnością, nie pozwoliłoby więc na uznanie, że działał z dolus coloratus, wymaganym dla uznania wypełnienia znamion zarzuconego mu występku. Jeśli skarżący podnosi, że oskarżony działał nie umyślnie, ale nieumyślnie i to w formie niedbalstwa, nie może być mowy o popełnieniu przestęstwa, do którego wymagana jest kwalifikowana umyślność.

Sąd I instancji w rozważaniach prawnych podniósł, że oskarżony nie popełnił przestęstwa, ponieważ pozostawał w przekonaniu, że zakupiony przez niego hydrofor mimo podłączenia do instalacji wodociągowej cudzego budynku nadal pozostaje jego własnością oraz że ma w związku z tym prawo przy wyprowadzce odłączyć go i zabrać jako własny. Słusznie Sąd ustalił, że po połączeniu rzeczy ruchomej z nieruchomością jako jej częścią składową prawo własności tej pierwszej wygasa, a jej uprzedni właściciel może mieć wobec właściciela nieruchomości jedynie roszczenia cywilnoprawne. Takie błędne przekonanie nie jest przy tym błędem co do prawa (wskazywany w apelacji art. 30 kk), ale błędem co do znamion (art. 28 kk). Błąd oskarżonego zdaniem Sądu był usprawiedliwiony, ponieważ niezależnie od możliwości uzyskania porady prawnej, oskarżony mógł zakładać, że skoro podłącza hydrofor do instalacji wodnej tylko czasowo, w miejsce uszkodzonego (który

pozostawał na miejscu i który mógł przecież ponownie podłączyć po wyprowadzce), to nie czyni tego połączenia trwałym. Świadomość prawna przeciętnego człowieka może nie nadążać za poglądami orzecznictwa i doktryny, która różnie ocenia cechę trwałości połączenia rzeczy w zależności od różnych przedmiotów, a fakt wygaśnięcia odrębnej własności części składowej odrywa choćby od takich czynników jak wartość poszczególnych elementów i nawet np. przy włożeniu do starego samochodu sąsiada, wartego 500 zł, nowego akumulatora wartego 1500 zł, właściciel pojazdu z automatu staje się właścicielem również akumulatora. Rozsądnym (i usprawiedliwionym) wydaje się w takiej sytuacji przekonanie, że czasowe użyczenie sąsiadowi akumulatora w celu uruchomienia pojazdu i wjechania na lawetę nie czyni połączenia obu rzeczy trwałym i można legalnie odłączyć użyczony na chwilę akumulator bez narażania się na zarzut kradzieży (bo taki był zamiar właściciela akumulatora – podłączyć go do samochodu sąsiada na chwilę, a więc nie trwale, nawet jeśli podłączono klemy, a nie przewody rozruchowe). Tak i w sprawie niniejszej oskarżony konsekwentnie twierdził, że hydrofor podłączył tylko czasowo, by do chwili wyprowadzki można było korzystać z wody, ale od początku zamierzał go po wszystkim zabrać – jako rzecz, za którą zapłacił i która należy do niego. Możliwość uzyskania porady prawnej, zwłaszcza w dobie zróżnicowania poglądów prawnych, nie może przesądzać, że każdy obywatel ma obowiązek zawsze postąpić zgodnie z przeważającymi poglądami orzecznictwa i doktryny na nieraz zawile kwestie prawa

<p>cywilnego. Dlatego też, podkreślając przede wszystkim fakt, że Sąd zobowiązany jest orzekać w granicach zarzutów, a zarzut apelacji dotyczy sfery ustaleń faktycznych, których treść nie przemawia za możliwością skazania oskarżonego, należało stwierdzić, że również argumenty uzasadnienia apelacji, odnoszące się raczej do obrazu prawa materialnego i to wbrew treści zarzutu nie w zakresie kwalifikacji prawnej czynu, ale okoliczności wyłączających winę oskarżonego, nie przemawiają za istnieniem podstaw do wzruszenia zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutu skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z treścią art. 437 § 2 kpk, uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 kpk (zaistnienie bezwzględnej przesłanki odwoławczej), art. 454 kpk (przy potrzebie kasacji wyroku uniewinniającego lub umarzającego postępowanie) lub jeżeli jest</p>		

konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Sąd nie znalazł podstaw do uznania zarzutu, sformułowanego w apelacji, za słuszny i tym samym do uznania, że zachodzą podstawy do skazania oskarżonego. Przy przemycanych w uzasadnieniu apelacji sugestiach, że postępowanie można by umorzyć przy uznaniu znikomej społecznej szkodliwości czynu ewentualnie umorzyć je warunkowo, nie byłoby konieczne uchylanie wyroku – w świetle obecnego brzmienia art. 454 kpk i stanu sprawy byłoby to dopuszczalne w postępowaniu odwoławczym. Nie było jednak ku temu podstaw wobec uznania, że oskarżony w całości nie ponosi winy za zarzucany mu czyn.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Całość wyroku</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Bezasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.</p>	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w sprawach z oskarżenia publicznego w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżyciela publicznego koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana